

השיעור השבועי כאייל תערוג

שיעורו השבועי של מו"ר ועטרת ראשנו
הרב אייל עמרמי שליט"א

מגדולי מזכי הרבים בדורנו
ונשיא ממלכת התורה 'כאייל תערוג'

שיחות מוסר ע"פ חסידות

מה אתה דואג??
ה' רוצה לתת לך עולם הבא מושלם!!

גיליון ש"ב - פרשת וישב

העלון מוקדש

לרפואה שלימה

להצלחות

אלי וחנה ואקנין
אשרי חי בן ויויאן
להצלחה ופרנסה וזיווג הטון
שחר כהן בן רחל
ליסור כהן בת אריאלה

לזרע בר קיימא

משה בן גלית ואורית בת אושרת

שלמה אליהו בן מרים
אברהם בן חנה
הודיה בת יפה
יאיר בן יפה
סוזן בת מרים
יוסף בן יוכבד
רונית בת ברכה
שולמית בת סמרה
שרה בת לולו

לעילוי נשמת

שי בן בת שבע ונואל ז"ל
צדקה בת כחולה ז"ל
אביבה בת דליה ז"ל
שי יוסף ז"ל בן בת שבע
אמיר מונל ז"ל
דוד ביטו בן דבורה ז"ל
אליהו חי בן רגינה ז"ל
רחל חלי בת מדין ז"ל
יוסף חיים בן מנטירה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת איילנה כהן בת מלכה ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לע"נ משה בן רחל ז"ל | שושנה בת לטיפה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

השיעור השבועי כאיל התערוג

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א

לקבלת העלון, להפצה והוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון
אהרון | 052-9695044 | להפצת או קבלת העלון באזורכם:

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון

טבריה ינון אבוטבול
יבנאל שמואל אליעזר פרץ **מפיץ חדש!**
יקנעם והאזור נתנאל
כרמיאל שחר דוד ויצמן
מעלות אילון כהן
מגדל העמק משה סויסה
נהדיה גיא
נווה שאנן נתנאל חיון
נתניה שמרון רחנצרג
עכו אופיר גלדנטר
עפולה אלי אסולין
צפת ומירון יוסף בן דוד
קצרין ברק פוגלבוט
קרית ביאליק שאול תשובה
קרית חיים עופר ביטון
קרית מוצקין אבי גזית
קרית שמואל אביעד זנו
קרית שמונה עמוס אליה
שלומי יובל

דרום הארץ

אבן שמואל מיכאל לוי
אילת רון אליהו
אשדוד מרדכי בטיטו
אשקלון גרב משה
באר שבע אלמוג סרוסי
דימונה בן שושן
כרמי נתן גיל-עדי ששון
מושב איתן רועי קדרשים
מושב זרחיה אברהם
מושב מנחם יקיר
מושב רווחה אודי מישאל
מצפה רמון ניב הרדש
ניר גלים מאור שטרית
נתיבות אדיר
ערד רחמים
קרית נתן אביהו שקלים
קרית מלאכי נסים
שדרות בן-ציון

חוץ לארץ

אומן נחמן קלוד
לוס אנג'לס הוד
מיאמי שבי
ניו יורק יוסי

אדם משה הלוי
אור יהודה יצחק
אחיעזר יחזקאל לוי
אפרת יוחאי ביטון
אריאל אביב פינטו
ביתר דניאל סעדי
בני ברק בן סעדה
בת ים כהן שמענוב
גבעתיים אלי פלאש
גדרה שי
גני תקווה שניר קהלני
הוד השרון שי כהן
הרצליה סלמון אינו
חולון אורן
חשמונאים נאור
טלסטרון קרית-יערים יעקב
טלמון מאור נשיא
יבנה עמית
ירושלים ירון
כפר סבא אופיר דוד
לוד אדם
מושב ישעי אדיר באשרי
נס ציונה דוב
עמנואל עדי טרוזמן
פתח תקווה יעקב בן אליהו
קרית עקרון אבישי משה
ראש העין הראל
ראשון לציון דניאל יעקובוב
רחובות איתן אזולאי
רמלה אושי חי ידידי
רמת גן וקרית אונו עמרם
רעננה איתי שוורץ
שוהם גיא בן עמי
תל אביב מאיר
תל ציון (כוכב יעקב) עמית

צפון הארץ

אור עקיבא דניאל חיים
בית שאן חגי
בנימינה אופק שמעוני
הקרית והסביבה מרדכי אודיון
חדרה
חיפה אהרון חזן
נשר אלמוג מזרחי

סך עלות חוברת אחת שמקרכת עוד יהודי לקב"ה בסה"כ 1 ש"ח בלבד

המעוניין לתרום ולטול חלק בזיכוי הרבים. יפנה לאהרון – 052-9695044

גיליון ש"ב - פרשת וישב

ד	כל אחד מקבל את הכלים שצריך כדי לקבל גן עדן בעולם האמת
ד	הדינים והעונשים מגיעים מאיבוד האמונה!
ה	אדם שמקשר הכל לה' מקבל מתנה מה' שהיא השמחה!
ז	העיקר הוא - שלא תבטח בהשתדלות והתחבולות שלך
ז	ה' לא רק עושה לאדם טוב, אלא את הטוב הגדול ביותר!
ח	סיפורים אישיים מחזקים
ח	לקחת אפיזודה אחת - ולהפוך אותה למעצמה!
ט	סיפורי צדיקים
ט	רבי שלמה בן יחיאל (המהרש"ל)

אמונה וכיטחון

מה אתה דואג?? ה' רוצה לתת לך עולם הבא מושלם!!

הוא מין שלא מאמין באלוקים.
אז קל וחומר אם אדם שהוא נזר הכריאה,
ה' אומר: אני שמת אותך בדיוק במקום
שרציתי, בזמן המתאים ובעיתוי המתאים,
הכל מסודר בתכלית הסידור.
הזוהר הקדוש אומר שהנתון היחידי
שחסר לאדם הוא כמה ה' אוהב אותו.
אם אנשים היו יודעים את האהבה שה'
אוהב כל נפש יהודית, וזה לא תלוי
במאזנים של זכויות ועבירות, אלא זאת
אהבה שלא תלויה בדבר.
וה' אומר: אני דואג לך יותר ממה שאתה

הרבי מקוצק כותב: "אם אדם תוחב מקל
לתוך קופסה של חול, ואחר כך מוציא את
המקל", אם אדם מכניס מקל לתוך איזה
תיבה עם חול, ואחר כך מוציא אותו וכל
החול נשפך בחזרה.
"אם אינו מאמין שכל גרגיר וגרגיר של
חול נופל בחזרה למקום שהכינו לו מן
השמים, הרי הוא מין".
הרבי מקוצק אומר שלכל גרגיר חול יש
השגחה פרטית, וכשהוצאת והכנסת את
המקל, לכל גרגיר יש כתובת מדויקת
איפה לשבת ובאיזה צורה ומי שלא
מאמין בזה הוא לא חוטא או שוגג אלא

שה' עושה אתו ואל ידע בעיניו.
 "וכשיכרא לעולם העליון ויראה את
 גודל עוונותיו וגודל העונש שהיה ראוי
 לבוא לו, והקב"ה מוחל לו כשכיל הסכל
 שקיבל בעולם הזה, ישמח מאוד מאוד
 וייתן הודאה לקב"ה על מה שנתן לו
 ייסורים שכתוב: סביב רשעים התהלכו".
 הקב"ה רואה שהאדם מלא עוונות
 וחשקים ולא מצליח להתגבר עליהם, אז
 במקום שיירש גיהנום, ה' אומר נקשה
 עליו קצת, ונותן לו "אליכי" למה לתת לו
 גן עדן.

ה' יגיד הייתה לו אישה קשה בעולם
 הזה והוא קיבל את זה ולא רצה להתגרש
 ממנה, אז גם אם לא עבד אותי במאה
 האחוז אז אני מוחל וסולח לו.
 וכל דבר שמזדמן לו בחיים, יידע האדם
 שהוא חייב אותו לתיקון שלו ולשלמות
 נשמתו.

"ואם היו נותנים לאדם הזה מצב של
 אדם אחר, היה צומח לו סיכוכים ורעות
 גדולות", אם ה' היה משנה לו קצת את
 המסלול היה סובל סבל נוראי, אלא ה'
 נתן לאדם את המסלול שהוא בדיוק היה
 צריך, ועל זה נאמר: "איזהו עשיר שמח
 בחלקו", הוא יודע שהחלק שנתן לו ה',
 ואפילו חלק קטן, זה הכי טוב לו וממילא
 שמח בו.

הדינים והעונשים מגיעים מאיבוד האמונה!

התניא הקדוש אומר שאדם מכיא חרון-
 אף על האדם, רק כאשר הוא מאבד את
 האמונה.

דואג לעצמך, ואני מחפש את השלמות
 של הנשמה שלך כדי להטיב לך
 באחריתך, כשתגיע לעולם הבא תצליח
 ליהנות ממני, ולא תצטרך לעבור כל מיני
 מכשכות וגלגולים כי זה התכלית.
 כמו שאומר הרמח"ל: "אדם לא נברא
 למצבו בעולם הזה אלא לצורך מצבו
 בעולם הבא".

כל אחד מקבל את הכלים שצריך כדי לקבל גן עדן בעולם האמת

רכינו החפץ חיים כותב בספרו "מחנה
 ישראל":

כתוב בתורה "ואהבת את ה' אלוהיך בכל
 מאודך", ודרשו חז"ל בכל מידה שמודר
 לך, בין אם טובה ובין מידת פורענות,
 הווי מודה לו וצריך לקבלו בשמחה ורוב
 אהבה, נקבל מה' גם את הרע בשמחה,
 כי ה' עושה זאת לטובתך.

ומביא ה"חפץ חיים" משל לנגד שהציעו
 לו להחליף את המסור הגס שלו במסור
 העדין של המלטש יהלומים, וטענו בפניו
 שהמסור השני הרבה יותר יקר ולכן
 כדאי לו.

הוא כמוכן אמר להם שלמרות שהמסור
 של המלטש יותר יקר, הוא לא מתאים
 לעבודה שלו.

כך הקב"ה, שיודע את כל העניינים לכל
 נפש, מתאים לו את הכלים המתאימים
 ביותר לתיקון נפשו, ממילא אדם שהוא
 עני אז זה הכי מתאים לתיקון נפשו
 מהגלגולים האחרים, כי יכול להיות
 שהיה עשיר בגלגול הקודם ומרד בה'.
 לכן צריך האדם לקבל בהסכמה כל מה

ואיך יודעים אם אדם חי בהשגחה פרטית? אם רואים אותו שהוא חי בשלום עם כולם, בלי טענות ובלי הערות ותמיד ברור לו כי הכל זה מאת ה'.

תבינו אין אמצע באמונה, אלא זה או שחור או לבן, או שמאמינים שזה ה' או שלא מאמינים. ואם לא מאמינים זה הופך להיות עבודה זרה ממש.

כל דבר במצוות, אדם יכול לעשות פחות בהידור או יותר בהידור, למשל אחד ששומר שבת עם כל הסעיפים הקטנים ומנסה להחמיר לכל הדעות, והשני שומר אבל פחות מקפיד על כל החומרות, אז שניהם בסדר בסך הכל.

אבל באמונה אין אמצע, או שאתה מכין שיש מלך שמנהל הכל או שאתה עובד עבודת כוכבים, וגם אם אדם נפל באמונה לזמן קצר, זה לא נורא אבל הוא חייב לקום מהר ולהגיד: הייתי לא בסדר, ומיד יחזור לאמונה.

אדם שמקשר הכל לה' מקבל מתנה מה' שהיא השמחה!

אבל הרב כותב שהשמחה יכולה להגיע רק כאשר האדם מיישר את ליבו, כמו שכתוב: "ולישרי לב שמחה".

ועל זה אומר רבי צדוק מלובלין: שישר לב זה אדם שמותח "קו" ישר מליבו אל הקב"ה, כל תקלה או אכזבה שמגיעה אליו, הוא רואה שזה ה'.

אז אם אדם קבע עם חשמלאי והוא לא הגיע, אז הוא לא אומר איזה בן אדם זה, ואיך הוא "שרף" לי חצי יום אלא מיד הוא מפנה אצבע לה' ואומר הוא רצה

כשהוא עושה עבירה עדיין אין עליו חרון אף, אבל כשהוא מאבד את האמונה ומאשים את אשתו או את החבר מהעבודה אז יגיעו אליו כל הדינים והעונשים.

"ואם כועס על הנבראים, עובד עבודת כוכבים והטעם שבעת כעסו מסתלקת ממנו האמונה", ברגע שהאדם מפנה כעס לאחד הנבראים הולכת האמונה.

"כי אם היה מאמין בה' לא היה כועס, ואף שכן אדם הוא בעל בחירה מקללו או מכהו", האדם שפוגע כך יש לו בחירה להכות או להזיק לו.

"אף על פי כן על הניזק כבר נגזר מהשמיים והרבה שלוחים למקום", אם הוא לא היה עושה כן, היה מישוהו אחר אולי ערכי ועושה את זה יותר כואב. כמו שדוד המלך כשאבשלום קם עליו, שמח ואמר אם זה לא היה הבן שלי שקם עליי היה קם מישוהו עם אכזריות גדולה יותר. "ובשעה שאדם מכהו ומקללו מתלבש בו כוח ה'", בשעת המכות, ה' נכנס בתוכו כדי להרכיב לך אז אין לך מה להחזיר לו. כמו שאמר דוד על שמעי בן גרא כי ה' אמר לו קלל, והיכן אמר ה' לשמע ללל, אלא מחשבה זאת שנפל לשמע מעת ה'.

כלומר זה ה' שיתלבש דווקא על האדם הזה שמכה כי יש לו חשבונות אחרים מה', והוא צריך לעשות את ה"עבודה השחורה" ולהיענש על זה אחר כך, כי מגלגלים חובה על ידי חייב.

אבל האדם המוכה זה לא משנה, בכל מקרה היה מקבל מכות ואם לא ממנו, היה מקבל מאדם אחר ולכן אין טענה לאף אחד אלא יש לך רק עסק עם ה'.

שאני אתעכב.

רבי צדוק כותב כך: "האמונה תקועה בקרב כל איש ישראלי שהכל הוא מה', היא ישרות הלב", הפירוש של המילה ישראל הוא ישר-אל, כלומר אדם שמותחן קו ישר מליבו אל ה', ולא מעקם בדרך את הקו.

זאת אומרת שהוא לא אומר: זה גם ה' אבל גם מנהל בית הספר של הילד, שהעיף את הילד ולכן יצא חילוני, אלא מיישר הכל ישר לה' בלי פיתולים ועקמומיות בדרך. האבות הקדושים נקראים ישרים מפני שתמיד ראו ישר את הקדוש ברוך הוא ולא גורם אחר.

אברהם אבינו כשגנבו לו את בארות המים וגם כשלקחו לו את אשתו ישר אמר זה ה' ועובדה שהתפלל על אבימלך למרות שכביכול לקח לו את אשתו, בגלל שזה לא הוא גנב אלא ה' יתברך לקח לו את אשתו.

וממשיך: "ואפילו שהיצר הרע גובר עליו ומחטיאו במעשים", יש אדם שעושה הרכה עבירות אבל יש לו ישרות הלב, כל מה שקורה לו הוא אומר: הנה אתה ה' אתה איתי, אני יודע שהכל זה רק ממך.

"הוא לא זו מאמונתו", יש לו אמונה שכל מה שקורה לו זה רק ה'.

ואפילו אם אשתו בורחת מהבית, הוא לא מאשים את חמותו ששכנעה אותה אלא יודע שזה רק ה'.

וממשיך רבי צדוק: "ואף על פי שהוא תועה מדרך המצוות, מכל מקום על ידי זה ה' מיישר אורחותיו, והוא הנקרא ישרי לב הזוכה לשמחה.

אף על פי שאינו זוכה לאורה שהיא

התורה, שכל הזמן שאינו נטהר ממעשיו אינו זוכה לתורה, מכל מקום זוכה לשמוח בה'".

יש צדיקים שלומדים הרכה תורה, אבל הם מקפידים על מי שלא בא לכר מצווה של בנו או על השכן שהניה את שקית האשפה ליד דלתו, אז הם יזכו לאורה של תורה אבל לא תהיה להם שמחה.

ויש ישרים שאין להם הרכה מן האור של התורה אבל יש להם שמחה, ואלה אותם אנשים שיודעים שהכל מהקדוש ברוך הוא.

"וזוכה לשמחה מה שלא זוכה הצדיק הגמור שאין לו ישרות הלב", יש צדיקים ועובדי ה' שלא זוכים לישר את הלב, ולחבין שהכל ממנו יתברך, ואנו צריכים לכבד את אותם צדיקים אבל לדעת שאין להם ישרות הלב.

ויש כאלה שאין להם הרכה תורה ולכן לא יזכו לאורה, אבל לעולם לא נשמע אותם מאשימים מישהו אחר, אלא מקשרים הכל לה' יתברך ואז זוכים לשמחה שזה מידת הסיפוק.

כלומר הם מרוצים מכל מה שה' הביא להם. ואם מציעים להם רכב יותר טוב או דירה יותר גדולה הם בכל לא רוצים לשמוע בגלל שהם מסופקים במה שיש להם.

ורבי נחמן אומר שבאמצעות הידיים והרגליים אנחנו מעוררים אצלנו את השמחה, אבל עיקר השמחה היא בלב

ואותה משיגים רק על ידי ישרות הלב.

העיקר הוא - שלא תבטח בהשתדלות והתחבולות שלך

בעל "חובת הלבבות" כותב: "ואם יבטח על חכמתו ותחבולותיו וכוח גופו והשתדלותו, יעזבהו ה' לנפשו, ייגע לריק וייחלש כוחו", אם אדם ייפול לטעות הזאת, שהפרנסה, החכמה, היופי, הנחמדות או האינטליגנציה שלו הם שמביאים לו את השפע, אז הקב"ה ינתק ויעזוב אותו לגמדי.

אחרי חטא האדם הראשון ה' מכלכל אותנו ומקשה עלינו את ההכרה בו, וזה על ידי שנצטרך לעשות עבודות, יגיעות והשתדלויות רבות ואחרי כל זה אנחנו חייבים להאמין שכל זה לא עזר כלל ושה' עושה את הכל.

"יעזבהו ה' לנפשו, ייגע לריק וייחלש כוחו ותקצר תחבולתו מהשיג חפצו, כמו שאמרו חז"ל: "לכוד חכמים בערמם", אם האדם יתחכם ויחשוב שהוא עשה, והוא קנה ושכנלל שיש לו מעלות כאלו ואחרות או בגלל שעשה השתדלות כלשהיא אז הוא מצליח, אז ה' ילכוד אותו בחכמה הזאת.

ה' לא רק עושה לאדם טוב, אלא את הטוב הגדול ביותר!

התניא הקדוש כותב ב"איגרת התשובה": יסוד האמונה הוא שה' בטובו הגדול תמיד, לא טוב רגיל אלא טוב גדול שהוא הטוב והמטיב לכל. ותמיד ה' יעשה לאדם רק טוב, שגודלו וטובו מלא עולם,

בכל פינה ופינה בעולם יש רק את הטוב של ה' וזה יסוד האמונה.

ולכן חכמי תורת יוון ידעו שכדי לשבור את עם ישראל צריך לשבור את הרוח שלהם, והם עשו את זה על ידי שאמרו להם: "כתבו לכם על קרן השור, אין לנו חלק באלוקי ישראל".

והבעל שם טוב הקדוש אומר, שהיוונים נתנו לאדם להאמין שיש אלוקים, יש עם ישראל ויש תורה, אבל ה' שונא אותו. כלומר הם רצו שהאדם יגיע למצב שמאמין שה' קיים, ושהתורה היא אמת אבל גם יאמין שה' מואס בו, וכגלל זה קורים לו דברים מצערים בחיים כמו גירושין או שפיטרו אותו מהעבודה.

רכינו הרמב"ם כותב: "התפארה אומתנו לפני הקב"ה על שתסכול הצרות", הכבוד שלנו בתור יהודים הוא לסכול את הצרות והבעיות ולהישאר עם אותה שמחה.

כמו שסיפר יהודי השבוע שעקצו אותו בעסקה של חמש מיליון שקל, שבשכילה היה צריך למכור את ביתו ונשאר בלי יכולת להביא לחם הביתה.

הכבוד שהיהודי הזה יכול לתת לה' הוא כל כך גדול אם רק יאמין שה' עושה לטובתו ושזה מחליף צרה הרבה יותר גדולה ויישאר עם אותו מצב רוח ושמחה. "שכן כתוב, 'כי עליך הורגנו כל היום', ויש עלינו לשמוח במה שנסכול ונישא מן הצרות כמו אכדת הממון".

אם האדם הפסיד כסף הוא צריך לרקוד ולשמוח ולדעת שזה במקום שהאדם ימות חס ושלום, כמו שכתוב: "פי הצלָה נפְּשֵׁי מִמּוֹת" (נחיד).

אז ה' לא יכול לעזור לו כי הוא בנפילת האמונה, אבל אם הוא מאמין שה' עושה הכל כדי לתת לו אור גדול יותר בעתיד, אז הוא במצב של אמונה ויסודו ממנו כל הדינים והצרות.

"ונאמן הוא לשלם שכר טוב בעולם הזה ובעולם הבא".

"ושכל זה יהיה לנו לתפארת וכבוד, וכל מה שייפול לנו מהעניין הזה הוא חשוב כקורבן כליל לפני ה'", אם הפסדת וקיבלת באמונה, זה כאילו הבאת קורבן שמן לה' יתברך.

"ועל זה אמר הכתוב מלאו ידכם היום לתת לכם ברכה", הכל תלוי באדם, אם הוא מחליט להיכנס לעצבות ומרירות

סיפורים אישיים מחזקים

גם לכם יש סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסמו. במייל: b0526558387 או בוואטסאפ: 052-9695044

לקחת אפיזודה אחת - ולהפוך אותה למעצמה!

אחד מבתי הכנסת המפורסמים בעולם, הוא בית כנסת 'שומרי שבת' שבמרכז שכונת בורו פארק שבקוויב'טון. בית כנסת זה שוקק חיים בכל שעות היממה, כשבכל העת מתקיימים שם מניינים לתפילה, כדוגמת בית הכנסת 'איצקוביץ' הידוע בעיר בני ברק ת"ו. רבים מן המתפללים שם אינם יודעים ואינם מודעים לסיבות שהביאו לבניין בית כנסת זה, מי בנאו וכיצד.

ובכן, בית כנסת זה הוקם על ידי איש יהודי פשוט ותמים, אשר בימי בחירתו בהיותו בתקופת השידוכים, יצא פעם לפגישה עם נערה בת ישראל כשרה באותו אזור בברוקלין. והנה הגיעה עת תפילת המנחה, ביקש הבחור סליחה, פרש הצידה ונעמד להתפלל 'תפילת מנחה'. כך ביחידות, במהירות ובפזיזות. בלא בית כנסת, בלא מנין, וללא סידור!

המראה הזה של אותה תפילה חטופה הותיר רושם שלילי בעיני המדוכרת, היא ראתה בכך חוסר יראת שמים, וגם חוסר רצינות ואחריות. כך לא 'חוטפים' תפילה! ומסיבה זו היא פסלה את השידוך. על שאלתו העדינה של השדכן לסיבת הסירוב, לא הסתירה שמחמת אותה תפילה חטופה וחפוזת ממאנת היא בשידוך זה!

כשקיבל הבחור את התשובה השלילית נשבר לבו בקרבו, ובעיקר התמלא הרהורי חרטה על צורת תפילתו. וכדי לתקן את כל אותן תפילות חטופות, החליט האיש להקים בית כנסת גדול ומרכזי, שיתקיימו בו הרבה מניינים, כדי שכל יהודי יוכל להיכנס בו בכל עת לתפילה בציבור! ואכן טרח ועמל קשות להשגת הכספים הדרושים והקים במסירות נפש את בית הכנסת הגדול 'שומרי שבת', שעומד ומתנוסס לתפארה, שוקק תפילות רבות מדי יום ביומו! כשאותו בחור מקים בית כנסת, דואג כל העת לרווחתם של המתפללים בכל הנצרך לכבוד ולרומם את בית

ה' (וכבר התפרסמה המליצה אודות בית כנסת זה, שיש בו 'חדר תה' עם התצוגה הגדולה ביותר בעולם של כל סוגי ומיני 'שקיקי תה' בטעמים שונים שמכל העולם כולו... בהיותו מקום קיבוץ של 'משולחים' ואורחים רבים מכל רחבי תבל, העמיד בו האיש את כל סוגי התה והקפה המורגלים בכל העולם כולו, כדי שכל אחד ירגיש שם כמו בבית).

לאחר שנים נודע לו לגבאי דגן שנפטרה אותה אשה שמיאנה בזמנו וסרבה לו להצעת השידוך, ביקש האיש את אנשי החברא קדישא שתעבור הלוויה דרך 'בית הכנסת שומרי שבת', ובהגיע המיטה אל רחבת בית הכנסת ביקש האיש לשאת דברי הספד קצרים.

הוא ניגש אל המיטה, ובקול נרגש סיפר את טיב סיפורו, וגילה בפעם הראשונה הראשונה בפני קהל ועדה את הסיבה שהביאה אותו להקמת בית הכנסת הגדול. וסיים את הספדו באומרו, שנמצא שכל זכות הקמת בית הכנסת נזקפת לזכות הנפטרת דגן, שבזכות סירובה לשידוך הוקם בית הכנסת.

ואם כן כל מיליוני התפילות והברכות ועניית אמן ואמן יהא שמיה רבא שבכית כנסת זה, נזקפים כולם לזכותה! ובוודאי יעמדו לה זכות כל אותם התפילות, שתנוח בשלום על משכבה, ובגן עדן תהא מנוחתה, אמן.

סיפורי צדיקים

רבי שלמה בן יחיאל (המהרש"ל) - יב' כסלו:

סיפורי מופת וגדלות על רבינו המהרש"ל זצוק"ל:

סיפור מיוחד מאת המהר"ם שפירא, שסיפר כי הסיפור הבא הופיע בפנקס ה'חברא קדישא' בלובלין. וכה היה המעשה:

"תלמיד אחד היה לו לרבנו שלמה לודיא, המהרש"ל, ובנים לא היו לו. לימים חלתה אשתו והלכה לעולמה, אך גם בחלוף ימי אבל אשתו, הלך האלמן כאפוף מרה שחורה, ודיכאון מיוחד קינן בקרבו.

"קראתו המהרש"ל לכיתו ושאלו לפשר הדבר. לאחר הפצרותיו הרבות של רבו, השיב האלמן הצעיר חרישית שרגעים לפני מות אשתו, הכטיח לה בתקיעת כף שלא יתחתן שנית לעולם. ועתה הינו עדיין צעיר לימים, ואת הבטחתו לא יוכל להפר, ולכן הנו כה עצוב, על תסכוכת זו שנקלע לתוכה.

כשמוע המהרש"ל את העניין, הורה לו כי הוא מתיר לו להינשא. הצעיר יצא שמח כשאבן נגולה מעל לבו, והחל לחפש את זיווגו. אך לא עברו ימים מועטים וכל לובלין היתה כמרקחה: האלמן הצעיר נפטר לבית עולמו!

משספרו זאת מיד למהרש"ל, ביקש להזמין את אנשי ה'חברא קדישא', וציווה להם לעשות לאברך את טהרתו ולהתנהג בו כרגיל, וכשיהיו מוכנים להניחו בקברו, שיודיעו לו.

כשהודיעו למהרש"ל על קיום הוראותיו, הופיע ב'בית החיים' וכתב פתקה בלשון זאת: "שלום

שיחתו השבועית של מו"ר דְּשִׁיעוֹר הַשְּׁבוּעִי דהרה"ג אייל עמרמי שליט"א

שלום לכם פמליא של מעלה. איך יתכן, והלא עשה דוחה לא תעשה שבתורה. גוזרני עליכם שתחזירו לי את האברך הזה". המהרש"ל חתם שמו בפתקה, וציווה לשום אותה בידי הנפטר, להניח את הנפטר בקבר ושיעזבו כולם את בית-העלמין.

כעבור שעה קלה נפלה תדהמה ברחבי העיר! האברך יצא מקברו בתכריכיו, והתהלך לו ברחובות, כאילו מאומה לא קרה אתו.

מוכן מאליו איזה רושם הטביע מאורע נפלא זה על לובלין, וכל העיר שוחחה על קדושת רבם הדגול, המהרש"ל, אך המהרש"ל בענוותנותו אמר שלא מיניה ולא מקצתיה, אין זה אלא כח התורה שהחיותהו.

אולם, המעשה עדיין לא בא לסופו. כי עכשיו, למרות שהאברך היה שוב חי וקיים, לא נמצאה אשה שרצתה להינשא לו. וכי מי מוכנה להתחתן עם מת? עם אחד שקם מקברו לאחר מיתה?... או אז גזר המהרש"ל על שר השכחה שישתלט על לובלין וישכיח את הענין הזה. וכך היה: לאחר ימים מספר נשכח כל העניין מאנשי לובלין, ואברך זה היה שוב כאחד האדם, מעורב עם הבריות, נשא בת-טובים, וזכה לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ומצוות.

סיפור על פסיקתו של רבינו המהרש"ל:

יום אחד הגיע אליו יהודי אבל וחפוי ראש בשם משה ליפשיץ. האיש ביקש לשאול את הרב שאלה חמורה, ורק לאחר שנגרע מבכיו החל מספר:

אחד הנערים בעירי הסתבך עם כנופיה מסוכנת של גויים. והנה נודע לי כי בעוד רגעים ספורים הרשעים עומדים לצאת ולרצחו, רח"ל. קמתי מיד ויצאתי לחפשו על מנת לקיים את מצות התורה לא תעמד על דם רעך ולהושיעו מידם. וכאשר ראיתי מרחוק יושב בחצרו, התחלתי לרוץ במהירות לעברו.

משהבחין כי הנער, אף הוא פתח בריצה, משום שסבר כי מבקש אני לפגוע בו, ולכן נס על נפשו. ניהלתי מרדף אחר הנער על מנת להצילו, אך הוא לא שמע את קולי ובטוח היה כי מעוניין אני לפגוע בנפשו. והנה, לבסוף אירעה טרגדיה נוראה. הנער האומלל נפל לפתע לתוך בור עמוק, ושם נמצא ללא רוח חיים, בר-מינן.

כעת נפש האיש בשאלתו: האם צריך אני תשובה וכפרה על שגרמתי למותו של הנער?...

השיב המהרש"ל (שו"ת סימן צ"ו), כי משה ליפשיץ אינו צריך תשובה וכפרה, שהרי הנער חייב בגלגול מיתת עצמו, כי מי כפה אותו לקפוץ באותה גומא או ליפול שם? ואין זו כסיבת הרודף. ואף על פי שאמרו רבותינו (בבא קמא כ"ז:) כי "אין דרכן של בני אדם להתכונן בדרכים", הדברים נאמרו דוקא לעניין נפילת הבור באופן שהולך האדם לפי תומו, לפי שאדם בעל מחשבות ואינו מביט בכל מקום שדורך, אבל בנידון דגן, שהנער היה נרדף ורצה לברוח, היה לו להתכונן לאיזה מקום שיכרח כדי שלא יפיל את עצמו לגומות וכארות.

ובפרט שדעתו של ר' משה היתה לטובה, כדי להציל את חבירו, ואם נכלימו ונצרכו כפרה, הרי שיש לחשוש להכשיל את הציבור לעתיד לבא, שימנעו ישראלים להציל אחיהם מיד גויים, ויהיו מתייראים מסיבה זו וכיצא בזה.

וסיים המהרש"ל: מאחר והוא חשבה לטובה והאלהים אינה לידו, על כן גוזרני בנידוי חרם שמתא, שלא להכלימו כלל באותו מעשה, לא כדיבור ולא ברמיזה, ולשומע יונעם.

התנור כבר
רותח!
איך אפשר
שלא
להמשיך
לאפות
דברים
טובים...?!

חדש!
מהרו
לרכוש

בהמשך
לכרך א',
נרגשים
לבשר:

לכני זמן קצר יצאו מהדכוס עוד שני כרכים חדשים שממשיכים את סדרת החסידות המוצלחת והממכרת של מו"ר.

מחיר לסט זוגי (בי"ג) 140 ₪ | מחיר לסט שלישיה 180 ₪

לכרטים והזמנות בכל רחבי הארץ:
מרכז הזמנות בווצאפ בלבד: 052-9695044
השאירו הודעה עם ההזמנה המבוקשת ועיר מגורכם ויחזרו אליכם.

אוצר של אמונה! בדיסק אונקי אחד

שיעורים באמונה להאזנה > מפי מורנו הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

חיכיתם וחיכיתם והוא הגיע

סכר האמונה החדש

של מורנו הרה"ג
א"י עמרמי שליט"א
יצא לאור
וכבר זמין לרכישה!

מחיר
הסכר
70 ₪
בלבד

לכרטיס ורכישה בכל רחבי הארץ (בווצאפ בלבד):

050-6785912 052-9695044

לקבוצת הנשים

שלח 'צרף' ל:
054-313-6033

לקבוצת הגברים

שלח 'צרף' ל:
052-443-0999

להצטרפות
לקבוצה של
הרב אייל
עמרמי:

